

ARQUITECTURA

El COAC, entre la continuïtat i el canvi

Els arquitectes catalans celebren eleccions pensant a remodelar la governança de la institució

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

Els arquitectes catalans viuen dimecres i dijous el seu Joc de Trons particular: celebren les eleccions per renovar la junta de govern del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC). Se celebren cada quatre anys i aquesta vegada han coincidit amb el moment que l'actual degà, Lluís Comeron, ha assumit la presidència del Consell Superior dels Col·legis d'Arquitectes d'Espanya i a més finalitzava la seva segona i última legislatura. Dues de les candidatures són continuistes –Enric Mir i Assumpció Puig formen part de la junta actual– i l'altra, la de Ramon Torra, representa l'entrada d'un professional extern. Els tres candidats es van sotmetre ahir a la tarda a l'escrutini de les sis associacions especialitzades del Col·legi, amb un debat en què van esbossar les seves propostes en un clima marcat per la “desafecció” cap a la institució, com va dir Enric Mir.

Lluís Comeron ha ocupat el càrrec durant vuit anys en què la crisi ha castigat severament el sector i ara tots tres candidats tenen el repte de remodelar la institució. Estan cridats a votar 10.209 arquitectes de 10.500 col·legiats, però la participació en les últimes eleccions va ser baixa: només van votar uns 1.800. Assumpció Puig és la degana en funcions i ha sigut la secretària durant vuit anys. Assegura que la seva candidatura és “molt renovada”, amb

nou membres que no eren a la junta, i també que és paritària. Enric Mir creu que al COAC se l'ha de girar com un mitjà. Per acabar, Ramon Torra posa l'accent a recollir “la diversitat de la professió”, integrar els nous oficis dels arquitectes que no construeixen i “prestar serveis” als associats. “Som l'única candidatura de canvi real”, va subratllar l'arquitecte, que és l'actual gerent de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

El debat va estar centrat sobretot en qüestions professionals i sectorials, tret d'una pregunta en el torn

del públic pel que fa la postura del COAC sobre el dret a decidir. En aquest sentit, Puig va recordar que el Col·legi va signar el manifest dels col·legis professionals tècnics de Catalunya pel dret a decidir i que han recorregut la sentència desfavorable a la demanda que havien presentat una part dels col·legiats contra aquesta firma. “Entenem que el Col·legi no pot obviar el tema dels drets fonamentals”, va dir Puig. Abans Torra havia dit que la seva candidatura no farà una política “partidista” i Mir va concloure que

Els tres candidats a degà del COAC: Enric Mir, Assumpció Puig i Ramon Torra. DANI RÍOS

aquesta qüestió “és un tema d'ADN”: “Volem ser un model en què els col·legiats transmeten les seves inquietuds, i podem consultar-ho tot. No assumim la responsabilitat de decidir pels 10.000”.

Els tres candidats estan d'acord que cal canviar el model de governança del COAC. Mir creu que en el futur ha de ser “horitzontal”, s'ha de basar en el “territori” i ha de reforçar les sis agrupacions de professionals que formen part del Col·legi –treballadors de l'administració, urbanistes, experts pericials, forenses i mediadors, els que es fan càrrec del patrimoni, els joves i els que s'ocupen de la sostenibilitat–. Puig basaria els seus canvis en el “consens” amb les agrupacions i Torra creu que el COAC s'ha actualitzar per fer front a les demandes del segle XXI. “Les especialitats són bàsiques”, va dir, i va proposar relacionar-s'hi a través de contractes programa.

Una altra qüestió destacada, provinent de l'Agrupació de Joves Arquitectes de Catalunya (AJAC), va ser com es relacionarà el futur COAC amb una realitat fortament canviant. Mentre que Torra entoma el repte pensant en una organització “clara”, formació continuada i la prestació de serveis jurídics, fiscals, comptables i tecnològics als col·legiats, Mir creu que les decisions s'han de prendre “des de baix”. Puig assegura que la presència de joves a la seva candidatura és garantia que sabran conduir els canvis que la professió ha d'assumir. —

ARQUEOLOGIA

No es troben secrets a la tomba de Tutankhamon

ARA
BARCELONA

Nefertiti no descansa prop del seu fillastre Tutankhamon. Després de tres anys d'incògnita, un equip d'investigadors de la Universitat Politècnica de Torí ha descartat definitivament que hi hagi cambres ocultes a la tomba del nen faraó. Aquesta possibilitat havia generat una gran expectació entre els egiptòlegs des que el 2015 un dels experts més prestigiosos, el britànic Nicholas Reeves, professor de la Universitat d'Arizona, va afirmar que la tomba podia amagar dues cambres fins ara inexplorades i que en una hi podria haver enterrada la mítica reina Nefertiti, dona d'Akhenaton, el pare de Tutankhamon.

L'equip de científics italians dirigit pel doctor Francesco Porcelli va utilitzar un radar de gran preci-

sió per aconseguir explorar la roca i les proves demostren que no hi ha discontinuïtats a la paret de la tomba, perquè s'ha identificat la transició de la roca natural als carreus que componen les parets de la sepultura, segons va detallar el ministeri d'Antiguitats egípcies en un simple comunicat emès diumenge. “No hi ha cap cambra, ni tan sols indicis de qualsevol llindar o marc de porta, cosa que contradiu la teoria que havia assumit l'existència de passatges o cambres adjacents o dins la cambra mortuòria de Tutankhamon”, afirma Mustafà Waziri, secretari general del Consell d'Antiguitats. Porcelli va afirmar que les proves eren “concloents” i que es podia descartar “amb un grau molt alt de confiança” la hipòtesi de Reeves.

És el tercer estudi amb radar realitzat els últims anys i volia acabar amb la controvèrsia generada pels

resultats contradictoris dels dos primers, realitzats per un equip japonès i un altre de nord-americà del National Geographic. Reeves animava a buscar a les parets nord i oest de la cambra funerària de Tutankhamon, faraó que va regnar entre el 1332 i el 1323 aC aproximada-

La tomba de Tutankhamon es va descobrir el 1922.

GETTY

ment. Reeves havia interpretat que una fissura a la paret nord del sepulcre del faraó era una porta segellada, que portava a una possible habitació oculta. Fins i tot apuntava que alguns dels murals es podien referir a Nefertiti.

Les autoritats egípcies havien sigut fins ara prou hàbils per allargar el serial del misteri i l'interès dels mitjans, perquè el sector turístic del país està tocat des del 2011 i això suposava mantenir l'atenció constant. Si s'hagués trobat Nefertiti hauria sigut la descoberta del segle, sens dubte. Potser per això el ministre d'Antiguitats va arribar a dir que estava un 90% segur que l'equip japonès havia escanejat amb rajos infrarojos el sepulcre i hi havia trobat un forat de 2 metres de profunditat i 1,5 de diàmetre.

El descobriment de Howard Carter de la tomba de Tutankhamon va sorprendre tothom el 1922, perquè es tractava del primer enterrament d'un faraó localitzat intacte; la resta s'havien saquejat. La tomba se situa a l'anomenada Vall dels Reis, lloc habitual d'enterrament dels faraons a l'antiga Tebes i actual ciutat de Luxor. —